

BİR ŞAİRDEN KALANLAR

HÜSEYİN DİRİ

İLK Kitap

tilki
kitap
yayınevi

Bir Şairden Kalanlar
Hüseyin Diri

Tilki Kitap©
www.tilkikitap.com
kitap@matbumedya.com
0850 304 22 03
Yayıncı Sertifika No 28740

Genel Müdür: Emrah Çelik
Genel Yayın Yönetmeni: Oğuz Şahin
Yayın Yönetmeni: Sinan Kocaman
Editör: Derya Sezer
Son Okuma: Alev Sevgi
Sayfa Tasarım: Efe Bozkurt
Kapak Tasarım: Efe Bozkurt

1.Basım, İstanbul, Ocak 2025
ISBN: 978-625-6830-43-2
Tilki Kitap Matbaa / İstanbul
Matbaa Sertifika No: 48138

Eserin tüm telif hakları yazara aittir. Yazar, bu baskı için basım-satış-dağıtım-tanıtım haklarını Tilki Kitap'a devretmiştir. Yazar, eserin kapak dahil içeriğindeki tüm materyallerin (metin, görsel öğe, tablo…) yasal ve fikri sorumluluğunu kabul etmiştir. Tilki Kitap'ın kurumsal görüşü olmayabilir.

BİR ŞAİRDEN KALANLAR

Hüseyin Diri

Batmaya Başlıyor Güneş

Gözlerim; bugün solgun, sinemde de ateş
Gönlüm, mazinin gamını çeken bahtsız çilekeş
Ömrüm; sanki katili, faili meçhul bir leş
Söndü gölgem; galiba batmaya başlıyor, güneş

Boğulur gibiyim, azgın deryanın ortasında
Üstelik mehtapsız bir gece yaklaşmakta
Ürküyorum; karanlık, terime dokundukça
Ölüyorum; güneş, azar azar kayboldukça

Ufukta kızıllaşan gökyüzü, geceye hamile
İçimde bir ses: "Gün öldü, batan güneşle."
Ağacımdan yapraklar, topyekûn dökülür gibi
Göründü, ansızın düştüğüm uçurumun dibi

Tenhanın istilasına kapılmış bir barınaktayım, artık
Yalnızlıktan firar için, medet umdum; çığlık çığlık
Ne etrafımda gidilecek yol var ne de ışık
Terkedilmiş şehir gibiyim; sessiz ve yıkık

İnsan

Ezelden geldik, son yurdumuz ebediyet
Kader hanesinde azığımız kut ile kasvet
İnsanın pişeceği yer ya dünya ya ahiret
Kimisine elim bir azap kimisine cennet

Azar azar sürüklenir saatler, gündüz tün olur
Her giden geleni bekler, kalan hüsranda boğulur
Zaman maziyi siler, geride anılar durur
Ati yüzüne güler, sonradan sırtından vurur

İnsanın gayesi, riya değil irşat olmalı
Müddekir, müzekkirin izinden koşmalı
Dil, laubali kelamdan ırak durmalı
Fâni dünyadan değil, cani nefisten korkmalı

Meçhul örtüye bürünmüş ölüm: mutlak hakikat
Ne ahbap bıraktı ne yar ne de ecdat
Ağaçtan alna düşen yaprak, ardından tahtadan at
Amel ekilen tarlada, ahir yurduna kaldı hasat

Ne Yazar

Şaşmışsa, vicdandaki gizemli terazi
Saadet ile bezenmiş olsan ne yazar
Kaybolmuşsa, kalpteki vefa mührünün izi
İtibarıyla cezbeden hükümdar olsan ne yazar

Meşakkat hanesidir, dünya; sefası ziynet
Düşmanı iblis, silahı nefis, necatı mabet
Taate hidayet, dalalete mahrumiyet
Refahta olsan ne yazar varsa gönülde illet

Mabut; bahşetmiş insana, mukaddes hayatı
Din, dil, ırk ayrımı; güney, kuzey, doğu ile batı
Nankörlüktür fıtratı, versen bile liyakati
Karun olsan ne yazar, akıbetin toprak altı

Sağında ecir, solunda cürüm defteri
Yeminin var unutma, kalubeladan beri
Karanlık basar, çağırırlar Münker Nekir'i
Nedamet, ne yazar; zaman dönmez geri

AŞK

Bahtın bağrına ok gibi saplanan elzem sızı
Derya mürekkep, ağaçlar kalem olsa; bitmeyen yazı
Aşktır; Ferhat ve Kerem'in lisandaki lafzi
Haykırır, bazen kalemler bazen bir ozanın sazı

Vefanın mekânı gönül, sevenlerin misafirhanesi
Sevdanın alameti gül, bülbüllerin hediyesi
Yaşken daldan, kuruyken ayak altından gelir sesi
Savrulur ateşe, kül olur; âşıkların efsanesi

Sevilen kuş, demirden kafese mahkum edilir
Tırmanılan yokuş, yârenlerle beraber katedilir
İnsafsızlık illetiyle yaşayan illaki terk edilir
Hatasını, marifet yerine nedamet bilen affedilir
Aşkı ile gönlüne tutunacak bağ eylersin
Hem refahta hem yasta olmayanı neylersin
İster önüne cihan dolusu altın, gümüş sersin
Ruhun hasretse huzura, onca malı neylersin

Yaşamak Güzeldir, Anne

Kaderine, inayet libasını giydirene
Kut yağacaktır, muhacir olduğu güne
Layıkıyla nezaketi sebata erdirene
Elbette ki yaşamak güzeldir, anne

Ömürde, kemliğe mesken ayırmamışsan
Yıkılmazsın, nice meşakkat çıksa da önüne
Gönlünde yeşerip tecelli edeni bulmuşsan
Tabii ki yaşamak güzeldir, anne

İnsanın yürüdüğü tarik, pusularla perçinlenmiş
Akıl; kalbi tahzir eder, daim ecir için
Gayeler, hülyalar bir rüyaya serpilmiş
Ölmek de güzeldir, anne; ölmek, yaşamak için

Hayat her bireye farklı bir çehreyle bakar
Kimisine mütebessim kimisine asık surat
Ölmek, ölümsüzlüktür aslında; bilmez insanlar
Yaşamak güzeldir, anne; yeter ki öleni yaşat

Bilmez Misin

Yine ruhuma yapışan sükûtla cebelleşirken
Düşüncelerim, vicdanıma intikal ettiler
Özgürlük altında kelama dökeyim derken
Fikrime perde, dirimi derde çektiler

Kalpleri, gene hüzün gene matem sardı
Güneşin doğduğu yerde nice hayatlar battı
Demez misin, niye faili meçhuller çoğaldı
Bilmez misin, kardeş bile kardeşi sattı

İnsan hüzünlendiğinde, içini dökmek ister; bazen ağlayarak bazen uyuyup acısını yatıştırmak düşüncesine sığınarak bazen de şiir yazarak… Aslında şiir, hep acıları anlatmaz çünkü şiir; yaptıklarının değil, hissettiklerinin eseridir. Yani şiir, yalnızca hüznü ve sevinci yansıtmaz; nice garip duyguların da aktığı bir his çeşmesidir.

9 786256 130432